

[Aase Olesen]

beskytter en gruppe mennesker. Der er jo ikke tale om, at de skal betale mere i skat.

Hovedsynspunktet i overgangsordningen er, at vi ikke fra den ene dag til den anden skal lægge en voldsomt ændret skattebyrde på folk. Man skal have lov til over lidt længere tid at vænne sig til de nye regler.

Jeg synes, det er meget beklageligt, at ministeren siger, han gerne vil medvirke til overgangsordningen, men siger fra over for selve ændringerne. Jeg håber, at det kun skal forstås sådan, at ministeren, hvis han i øvrigt havde stemmeret, ville stemme imod de ændringer. Det forstår jeg at hans parti vil, men jeg går ud fra, at hvis de vedtages i folketinget af et flertal, vil ministeren loyalt forsøge at gøre det, så godt han kan. Jeg synes det er meget vigtigt at få slået fast, at det selvfølgelig må være ministerens pligt, fordi en af grundene til, at det ikke er gået særlig godt med denne lov, er den meget mangelfulde vejledning, vi fik fra statskattedirektoratet, da vi skulle skrive forskudsskemaer i august måned. Jeg ved, at ministeren kan læne sig roligt tilbage i stolen, og jeg bliver nødt til at sige, at det er den tidligere skatteminister, der ikke har haft snor nok i embedsværket. Mage til dårlig vejledning skal man simpelt hen lede længe efter. Jeg vil ikke herfra bruge så stærke ord som at sige, at det minder om sabotage, men det er noget, der snerper i den retning. Man kan ikke være bekendt at lave en vejledning, som i den grad misinformerer os, der skulle skrive forskudsskemaer, og det er måske grunden til, at så få har prøvet at forskudsregistrere sig efter den nye lov. Derfor bliver det såmænd nok heller ikke den store forandring i første omgang. Folk vil nok først for alvor opleve forandringen, når de skal til at skrive selvangivelse.

Ministeren siger, at dette vil give beskaeftigelse til millioner af hjem. Jeg synes, det er en ejendommelig betragtning. Det, ægtefæller skal til at gøre nu, er nøjagtig det samme, som 400.000 papirløse danskere skal gøre. Jeg kan altså ikke se, hvorfor vi, der har en vielsesattest, skulle være så meget ringere udstyret, at vi ikke skulle kunne finde ud af det. Jeg synes, ministeren skulle indstille sig på, at disse ændringer bliver vedtaget, og så arbejde positivt med i udvalget. Det håber jeg meget ministeren vil, så vi kan finde ud af, hvordan de vejledende retningslinjer skal udformes.

Lykketoft (S):

Det var et meget bredt flertal her i folketinget, der vedtog den nye ægtefællebeskatning sidste sommer. Det gjorde man i bevidstheden om, at der selvfølgelig var en række komplikationer ved at gennemføre det system. Men når folketingets store flertal endte med at gennemføre den ordning, der nu er lov, efter de principper, der nu er gældende, var det, fordi man i en ganske lang årrække havde haft en serie mere eller mindre vellykkede forslag fra mange forskellige partier til at løse det grundproblem, at den gamle skattelovgivning indeholdt en utålelig og uholdbar diskrimination mellem den gifte mand og den gifte kvinde. Der er vist ikke nogen juridisk kyndige, der har kunnet bestride, at det, der blev gennemført, tilvejebragte en afskaffelse på alle punkter af den diskrimination i skattelovgivningen.

Når det blev kompliceret, så skyldtes det først og fremmest, at de bindinger af økonomisk og politisk art, der var på opgaven, var; punkt 1, at statskassen ikke måtte tage store beløb, og punkt 2, at ingen familier burde tabe meget store beløb på omlægningen.

Derfor blev det selvfølgelig mindre enkelt, end man kunne ønske sig. En tilbundsgående forenkling af beregningen af det skattemæssige mellemværende kan først gennemføres som et led i en mere omfattende skattereform. Den diskussion har vi haft, og den baggrund er der for loven, og der er ikke grund til – heller ikke for CD – at begive sig på faneflugt i forhold til de principper og det system, der blev gennemført i 1982, for hvad er det, vi nu taler om af ændringer? Det er meget små, meget beskedne ændringer, som vil berøre meget få skatteydere. Det skal jeg vende tilbage til.

Men jeg vil først helt klart afvise enhver tanke fra skatteministeren om, at der skulle være baggrund for at udsætte ikrafttrædelsen af ægtefællebeskatningen f.eks. fra 1983 til 1984. Vi er inde i et år, hvor de regler er gældende, og mange mennesker har indrettet sig på dem. Der var et stort flertal i folketinget, der ønskede dem gennemført. Og i øvrigt ville det i forhold til alle gifte i dette samfund være det mest eklatante tilfælde af lovgivning med tilbagevirkende kraft, som er set i lang tid. Jeg forstår slet ikke, at repræsentanter for regeringspartierne kan tale om, at